

[Tvede.]

danne Krav til Ledernes Indsigt og Erfaring, at jeg tror, det for Borgersekabet kan være til en vis Betyggelse, at der i visse Tilfælde skal en Sanktion til inde fra den røde Bygning. Der sidder jo adskillige Personer, som har et langt Livs Erfaring bag sig, og som er til Raadighed for de skiftende Regeringer. Nu ved jeg vel, at der er dem, som ikke kan lide de Herrer fra Kontorerne, og som kritiserer deres Standpunkter som støvede og forældede, men jeg kom, da jeg var Kommunalmand, til den Erfaring, at det er særdeles habile Personligheder med megen praktisk Forstaaelse, der forestaar det indenrigsministerielle Departement og dets Kontorer, og jeg tror, man godt kan sige, at det stadig er saaledes. Derfor ser jeg ikke paa de i § 23 indsatte Bestemmelser med saa megen Kritik, som der er kommet til Orde særlig fra det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) og til Dels fra det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns). Jeg ved meget vel, at der er og har været Uoverensstemmelser mellem Indenrigsministeriet og Købstadforeningen med Hensyn til, hvornaar Indenrigsministeriets Samtykke skal til for at stifte eller overtage noget Laan, det være sig fast eller midlertidigt. Købstadforeningen vil jo ikke have, at der skal indhentes Samtykke, naar Laanet ikke er større eller paa længere Tid, end at det kan tilbagebetales af det følgende Aars Indtægt. Endvidere ønsker Købstadforeningen, at Kommunerne skal have Lov til at erhverve fast Ejendom uden Indenrigsministeriets Samtykke, naar de med Erhvervelsen forbundne Udgifter kan afholdes af Kommunens Kassebeholdning, medens der efter Lovforslaget altid udkræves ministerielt Samtykke til Erhvervelse af fast Ejendom. Jeg synes nu, det er en vis Betyggelse for Skatteyderne, at Samtykke skal erhverves, og i de 17 Aar, jeg havde med kommunale Anliggender at gøre — bl. a. som Formand for Udvalget for Byens faste Ejendomme — og baade købte og solgte mange Ejendomme, var der aldrig den fjerneste Ulempe eller noget som helst Besvær for Kommunestyret ved at erholde indenrigsministerielt Samtykke. Jeg vil derfor anbefale det i Lovforslaget foreslaaede. Men da der, som jeg før sagde, er Modstand imod den her nævnte Bestemmelse, vil jeg erklære, at vi vil være med til at forsøge at tale os til Rette om en Ordning, der kan forene de forskellige Anskuelser, saaledes at der forhaabentlig kan skabes Enighed paa dette Punkt. Jeg

tror, at naar vi det, naar vi ogsaa til Vejs Ende med Lovforslaget som Helhed.

I § 23, 4de Stykke, siges der:

„Indenrigsministerens Samtykke udkræves dog ikke til Kommunens Brug af de til Anlæg eller Fornyelse af Gas-, Vand- og Elektricitetsværker eller af Gader, Veje og Kloakker henlagte særlige Midler (Fonds), naar disse finder Anvendelse efter deres Bestemmelse.“ Herved gives, det er klart, en vis Sikkerhed for, at hvad der af disse industrielle Virksomheder er henlagt til Fonds, hvoraf Fornyelserne skal bestrides, kun kan tages igen med Indenrigsministeriets Samtykke. Det er imidlertid slet ikke givet, at Byraadene overhovedet henlægger disse Overskud eller en Del af dem til saadanne Fonds; de kan jo lade Overskuddene fra Driften af Virksomhederne gaa direkte ind i Kommunekassen og bruge dem som en Slags indirekte Skat, der letter den almindelige direkte Skat. Saa er der ingen Penge i Kassen til Fornyelse, saa skal man til at laane, og saa skal naturligvis Indenrigsministeriets Tilladelse indhentes. Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds sagde, at hvis Pengene gik til disse Fonds, var det dog mærkværdigt, at man skulde have Ministerens Tilladelse — der blev maaske slet ikke Brug for Pengene til de paagældende Fornyelser. Ja, men der er jo ikke sagt, at Pengene ikke kan bruges, naar de er henlagt til saadanne Fonds; der er kun sagt, at man skal have ministerielt Samtykke, hvis man vil anvende dem til andet end Fornyelser, og hvis man virkelig ikke skulde have Brug for dem hertil, kan jeg dog ikke tænke mig, at Ministeriet skulde modsætte sig, at de blev brugt til andre Formaal. Bestemmelsen her skal kun give en vis Sikkerhed for, at naar Pengene en Gang er henlagt til Fornyelser, saa skal de ogsaa være til Stede, hvis der skulde blive Brug for dem.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de mange Enkeltheder, som Lovforslaget kunde friste til. Jeg skal blot dvæle ved nogle faa Bestemmelser. Først vil jeg nævne § 24, der omhandler „Overtagelse, Vedligeholdelse, Belysning, Renholdelse, Udvidelse og Anlæg m. v. af Gader, Veje, Pladser og Stier“ samt Ekspropriation af Grunde til disse. Den rivende Udvikling, der er i Færdselen paa vore Gader, Veje og Pladser, og som langt fra har kulmineret, maa efter min Mening gøre en nøje Prøvelse af denne Paragrafs Bestemmelser nødvendig i Udvalget.